

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobkyň: **a) M. H., b) N. P.**, zastoupeny Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Milady Horákové 13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2023, č. j. MV-166897-2/OAM-2023, a ze dne 12. 10. 2023, č. j. MV-166905-2/OAM-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 7. 2024, č. j. 33 Az 13/2023-121,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodl napadenými rozhodnutími o žádostech žalobkyň o udělení mezinárodní ochrany tak, že zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Jednalo se totiž o opakované žádosti (již třetí v pořadí) ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu.

[2] Žalobkyně proti napadeným rozhodnutím brojily žalobou, kterou krajský soud zamítl. Shledal, že žalovaný dostal judikturním požadavkům na posouzení další opakované žádosti o mezinárodní ochranu. Zdravotní stav žalobkyně a) není novou skutečností, neboť byl hodnocen již v rozhodnutí o její druhé žádosti. Jako správný také označil závěr žalovaného, že nenastala taková změna situace v zemi původu, která by pro žalobkyně znamenala hrozbu vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu. Žalobkyně (dále jen „stěžovatelky“) podaly proti rozsudku kasační stížnost, se kterou spojily návrh na přiznání odkladného účinku.

[3] Kasační stížnost **není přípustná.**

[4] Podle § 32 odst. 8 písm. a) zákona o azylu je kasační stížnost *nepřípustná v případě další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany*. Další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany se podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu rozumí pro účely tohoto zákona *třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou a všechny žádosti následující po ní za podmínky, že v řízení ve věci mezinárodní ochrany o 1. kterékoli předcházející žádosti bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje nebo se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná, 2. druhé žádosti bylo vydáno rozhodnutí podle § 15, 15a, 17 nebo 17a, nebo 3. druhé žádosti bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e).*

[5] Z rozsudku krajského soudu plyne, že mezi účastníky nebylo sporu o tom, že se jednalo o třetí žádost stěžovatelek o udělení mezinárodní ochrany (bod 26 napadeného rozsudku). Stěžovatelky zároveň byly v napadeném rozsudku poučeny o tom, že proti němu není kasační stížnost přípustná.

[6] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl jako nepřípustnou dle § 32 odst. 8 písm. a) zákona o azylu. Pro úplnost soud uvádí, že za této situace před přijetím tohoto usnesení již stěžovatelky nevyžýval k doplnění kasační stížnosti podle § 106 odst. 3 s. ř. s., neboť by to nemohlo přinést jiné rozhodnutí.

[7] Jelikož je vydáním tohoto rozhodnutí řízení o kasační stížnosti skončeno, nezabýval se kasační soud ani návrhem stěžovatelek na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[8] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2024

Ivo Pospíšil
předseda senátu